

Kişisel İyi Oluş İndeksi-Yetişkin Türkçe Formunun psikometrik özellikleri

Psychometric properties of Turkish form of the Personal Well-Being Index-Adult

Bekir Fatih Meral¹

Özet

Araştırmanın amacı, Uluslararası İyi Oluş Grubu (International Wellbeing Group) tarafından geliştirilen ve pozitif psikoloji alanında en yaygın kullanılan ölçeklerden bir olan Kişisel İyi Oluş İndeksi Yetişkin (KİÖİ-Y) formunun Türkiye'deki yetişkin örneklem üzerinden psikometrik özelliklerinin incelenmesidir. Doğrulayıcı faktör analizi sonuçlarına göre KİÖİ-Y formunun iyi düzeyde uyum indekslerine ($\chi^2(28.06)/sd(16)=1.75$, AGFI=0.93, GFI= 0.97, NFI=0.98, RFI=0.96, CFI=0.99, IFI=0.99 ve RMSEA=0.05) sahip olduğu görülmüştür. İç tutarlık katsayısının 0.86 olarak hesaplandığı ölçekte, madde-toplam korelasyonlarının yeterli düzeyde temsil gücüne sahip olduğu ve ölçüt bağımlı geçerliliğin sağlandığı gözlenmiştir. İlgili sonuçlara göre KİÖİ-Y formunun, Türkiye'de pozitif psikoloji ve yaşam kalitesi çalışmaları kapsamında kişisel iyi oluşu ölçebilecek yeterlikte olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Kişisel iyi oluş, kişisel iyi oluş indeksi, pozitif psikoloji, yaşam kalitesi

Abstract

The purpose of this study is to examine the psychometric properties of the Personal Wellbeing Index-Adult (PWI-A) that was developed by The International Wellbeing Group (2006) and one of the most commonly used scales to assess the positive psychology in Turkish adult sample. The results of Confirmatory Factor Analysis ($\chi^2(28.06)/sd(16)=1.75$, AGFI=0.93, GFI= 0.97, NFI=0.98, RFI=0.96, CFI=0.99, IFI=0.99 and RMSEA=0.05) showed that PWI-A had good fit indexes. The internal consistency coefficient was accounted as 0.81, item total correlations showed good level representativeness, and the scale provided the criterion validity. Accordingly, this study suggests that the Turkish form of the Personal Wellbeing Index-Adult (PWI-A) could be a useful assessment tool when it comes to measuring positive psychology and quality of life in Turkey.

Keywords: Personal wellbeing, personal wellbeing index, positive psychology, quality of life

Giriş

Psikoloji alanında yapılan araştırmalar tarihsel olarak incelendiğinde, bireyin psikolojik problemlerini ele alan psikopatoloji araştırmalarına kıyasla pozitif psikoloji araştırmalarının daha sınırlı olduğu gözlenmektedir (Ryff ve Singer, 1996; Akın, 2013). Ancak bireyi tüm yönleri ile anlamaya çalışan bakış açısı, pozitif psikolojiye ve bu kapsamda kişisel iyi oluş (personal well-being) kavramının araştırılmasına yol açmıştır (Seligman ve Chikzentmihayli, 2000; Eryılmaz, 2013). Psikopatolojiyi yadsımayan bu paradigma değişimi içerisinde, pozitif psikolojiyle ilişkili bir kavram olan “kişisel iyi oluş” bireyin sadece belirli bir dönemdeki olumlu duygularının varlığı ya da olumsuz duyguların yokluğunu temel alarak yaptığı bir değerlendirmeden farklı olarak kendi

¹ Sakarya Üniversitesi Eğitim Fakültesi. E-mail: bfmeral@gmail.com

yaşamı hakkında bilişsel doyumunu da içeren kapsamlı bir değerlendirme, diğer bir ifadeyle uzun dönemli yaşam memnuniyetidir (Deci ve Ryan, 2008; Diener, Suh, Lucas ve Smith, 1999).

İyi oluş kavramı yaşam doyumunu, olumlu akıl sağlığı ve genel mutluluğu işaret eden çatı bir kavram olarak kullanılmaktadır (Dursun, 2012). İyi oluş kavramı altında kişisel iyi oluş kavramı, zaman zaman öznel iyi oluş kavramının yerine kullanılsa da iki kavram arasında farklılıklar vardır. Bireyin istek ve amaçlarının harmonisine yönelik memnuniyet düzeyi olarak tarif edilen öznel iyi oluş, öznellik ya da bireysel olarak tecrübe etme, olumlu yaşam ölçütleri ve birey yaşamının tüm açılarını kapsayan bir değerlendirme ile karakterize edilebilir (Diener, 1984). Bireyin yaşamı hakkında genel anlamda bilişsel ve duygusal değerlendirmesini içeren öznel iyi oluş kavramının (Manolis ve Roberts, 2012) bileşenleri ise; olumlu ve olumsuz duyguların yanı sıra genel olarak yaşamdan ve aile/arkadaşlar, özsaygı, barınma, sağlık, eğlenme/keyif alma, parasal gelir ve iş durumu gibi yaşam alanlarına ilişkin memnuniyet olarak sıralanabilir (Roberts ve Clement, 2007). Bireyin kendi yaşamı hakkında nasıl hissettiğini betimleyen daha genel bir terim olarak kullanılan kişisel iyi oluş ise bireylerin duygusal tepkilerini, yaşam alanlarındaki doyumlarını ve genel anlamda yaşam kalitesinin öznel değerlendirilmesini içermektedir (Yousefi, Mozaffari, Sharif ve Sepasi, 2013). Dolayısıyla kişisel iyi oluş bilişsel doyum ile olumlu duyguların ölçülmesini içermektedir (Cummins, 2000a). Bu kapsamda bilişsel doyumun ölçülmesi yaşam doyumunu ve yaşam kalitesinin öznel değerlendirmesi ile olurken olumlu duygular ise akıl sağlığının temel bileşenleri olan duygusal davranışlar ve psikososyal işlevsellik noktasında bireyin algısını yansıtmaktadır (Keyes, 2003). Bu haliyle olumlu duygular öznel iyi oluş kavramı ile formüle edilirken kişisel iyi oluş kavramının daha üst bir çerçeve kavram olduğu gözlenmektedir.

Öznel yaşam kalitesi, diğer bir ifadeyle kişisel iyi oluş, bireylerin yaşamları konusunda ne hissettiğine karşılık gelmektedir (Lawton, 1997; Dijkers, 1999). Kişisel iyi oluş, yaşam kalitesinin geniş, genel ve kapsamlı bir bakış açısıyla ve sağlık durumu, hane geliri gibi bireye ilişkin nesnel yaşam göstergelerini içermeksizin yaşam memnuniyeti soruları ile ölçümlenir (Cummins, 2000b). Bu doğrultuda “Kişisel İyi Oluş İndeksi” (International Wellbeing Group, 2006), öznel ve nesnel boyutlarıyla ve çoğu zaman bu boyutların birbirine karıştırıldığı yaşam kalitesinin (Cummins, 2000b) öznel algılanışına karşılık gelen “kişisel iyi oluşu” ölçmek için geliştirilmiştir. Bu bağlamda kişisel iyi oluş, bireyin kendisi hakkında hissettiklerine ilişkin memnuniyeti düzeyi ile ölçümlenmektedir (International Wellbeing Group, 2006).

Kişisel İyi Oluş İndeksi (International Wellbeing Group, 2006) kişisel iyi oluş kavramının ölçülmesi amacıyla pek çok ülkede ve farklı örneklem üzerinde uygulanmıştır (McGillivray, Lau, Cummins ve Davey, 2009). Ölçek Berberice, Arapça, Çince, Hırvatça, Felemenkçe, İngilizce, İtalyanca, Japonca, Norveççe, Farsça, Rusça, Slovakça ve İspanyolca'yı da içine alan 48'den fazla ülkede farklı dile çevrilmiş ve adı geçen ülke topluluklarına uygulanmıştır (International Wellbeing Group 2006). Lau, Cummins ve McPherson (2005) tarafından Kişisel İyi Oluş İndeksinin kültürlerarası ölçümüne yönelik Avustralyalı ve Hong Kong'da yerleşik Çinli örneklem ile yürütülen çalışmada, KİÖİ'nin güvenilirlik, geçerlik ve duyarlık açısından her iki örnekte iyi bir psikometrik performans gösterdiği belirlenmiştir. KİÖİ'ne ait verilerin, her bireyin kişisel iyi oluş düzeyini sınırlı bir olumlu aralığında sürdürmesini öngören homeostasis (dengeleşim/özdenge) teorisi ile tutarlı olduğu gözlenmiştir. Cronbach alfa iç tutarlık katsayısı Avustralyalı örneklem için 0.73, Hong Kong'da yerleşik Çinli örneklem için 0.80 olarak hesaplanmıştır. Madde toplam korelasyonları ise Avustralyalı örneklemde 0.21-0.66 aralığında, Hong Kong'da yerleşik Çinli örneklem için 0.33-0.69 aralığında olduğu ve maddelerin büyük çoğunluğunun 0.50 düzeylerinde ortalama bir madde toplam korelasyonuna sahip olduğu gözlenmiştir. Yapılan faktör analizinde en düşük madde yükünün 0.36 olduğu, madde yüklerinin büyük oranda 0.50 ve üzeri olduğu ve her iki örneklem için varyansın %45'inin açıklandığı belirlenmiştir (Lau ve diğ., 2005). Hollanda örneğinde Cronbach's alfa iç tutarlık katsayısı 0.86 hesaplanan ölçeğin faktör yüklerinin 0.45 ile 0.81 aralığında olduğu gözlenmiştir (Van

Beuningen ve De Jonge, 2011). Smyth, Nielsen ve Zhai (2010) tarafından Çin'de kentsel örneklem üzerinden yapılan araştırmaya göre Cronbach iç tutarlık katsayısı 0.81 olarak hesaplanan ölçeğin madde toplam korelasyonlarının 0.49 ile 0.61, ölçek alanları arasındaki iç korelasyonlarının ise 0.29 ile 0.58 aralığında olduğu görülmüştür. Varyansın %47'sinin açıklandığı ölçekte, faktör yükleri 0.63 ile 0.75 aralığında hesaplanmıştır. İlgili örnekte KİÖİ'nin geçerlik ve güvenilirlik açısından psikometrik özelliklerinin iyi olduğu ve KİÖİ psikometrik özelliklerini belirlemeye yönelik önceki çalışmalarla tutarlı olduğu gözlenmiştir (Smyth ve diğ., 2010). Tiliouine, Cummins ve Davern (2009) tarafından yapılan araştırmada, faktör yüklerinin 0.66 ile 0.77 aralığında olduğu ve varyansın %37.45'inin açıklandığı ölçeğin alt boyutlar arasındaki iç korelasyonları 0.37 ile 0.75 aralığındadır. Madde toplam korelasyonları 0.71 ile 0.75 aralığında olan ölçeğin Cezayir örneklemini için Cronbach iç tutarlık katsayısı ise 0.85 şeklindedir. İran örneklemini üzerinden KİÖİ-Y formunun Cronbach's alfa iç tutarlık katsayısı 0.90 olarak hesaplanmıştır. Madde toplam korelasyonları 0.67 ile 0.73 arasında değişen ölçeğin kişisel iyi oluşa ilişkin varyansın %78'ini açıkladığı belirlenmiştir. İspanya örneklemini için Jackknife güvenilirlik katsayısı 0.95 olarak hesaplanmıştır (Casas, Coenders, Cummins, Gonzalez, Figuer ve Malo, 2008).

Türkiye'de yaşam kalitesinin ölçülmesine yönelik Kısa Form-36 (Short Form-36: SF-36) (Ware ve Sherbourne, 1992; Pinar, 1995) ve Dünya Sağlık Örgütü Yaşam Kalitesi Ölçeği Kısa Formu (World Health Organization Quality of Life Scale Bref: WHOQOL-BREF) (World Health Organization: WHO, 1996; WHOQOL Group, 1998; Fidaner ve diğ., 1999) gibi bazı ölçme araçları kullanılsa da salt yaşam kalitesinin öznel algılanışını ya da terimsel ifadesiyle kişisel iyi oluşu ölçümleyen ölçme araçları sınırlı sayıdadır. Ayrıca adı geçen ölçme araçları kişisel iyi oluşu yeterince yansıtmak yapıda değildir (Lau, Cummins, & McPherson, 2005). Kişisel iyi oluşu, değerlendirecek ölçeklerin başında ise Kişisel İyi Oluş İndeksi gelmektedir (International Wellbeing Group, 2006). Bu araştırmada Kişisel İyi Oluş İndeksi-Yetişkin (KİÖİ-Y) formunun Türkiye örneklemini üzerinden psikometrik özelliklerinin ortaya konulmasını amaçlanmıştır.

Yöntem

Çalışma Grubu

Araştırmada iki farklı çalışma grubundan veri toplanmıştır. Araştırmanın birinci çalışma grubu 235 (129 kadın ve 106 erkek) kişi oluşturmaktadır. Katılımcıların yaş aralığı 17-64 arasında değişmektedir. Yaş ortalaması ise 28,90 (S = 7,87). Çalışma grubunu oluşturan bireylerin 150'si bekar, 81'i evli ve 4'ü boşanmıştır. Öğrenim düzeyi açısından ise, katılımcıların 4'ü ilköğretim, 21'i lise, 158'i üniversite ve 52'si lisansüstü eğitim düzeyindedir. Araştırmanın birinci çalışma grubu olan bu katılımcılara Kişisel İyi Oluş İndeksi-Yetişkin (KİÖİ-Y) formu ve Oxford Mutluluk Ölçeği-Kısa Formu (OMÖ-KF) uygulanmıştır.

Araştırmada Kişisel İyi Oluş İndeksi-Yetişkin (KİÖİ-Y) formunun ölçüt bağımlı geçerlik düzeyini güçlendirmek adına 116 (56 kadın ve 57 Erkek, 3 kayıp değer) kişiden oluşan ikinci bir çalışma grubundan ayrıca veri toplanmıştır. Yaş ortalaması 20.02 (S = 8,87) olan bu çalışma grubunda katılımcıların 1'i eğitimsiz (okur-yazar), 9'u ilkokul, 9'u ortaokul, 20'si lise ve 72'si üniversite mezunudur. Ölçüt bağımlı geçerliği destekleme kapsamında yürütülen bu çalışma grubuna ilk çalışma grubundan farklı olarak KİÖİ-Y formu yanı sıra Yaşam Doyumu Ölçeği, Psikolojik İyi Oluş Ölçeği, Dünya Sağlık Örgütü Yaşam Kalitesi Ölçeği Kısa Formu uygulanmıştır.

Veri Toplama Araçları

Kişisel İyi Oluş İndeksi-Yetişkin (KİÖİ-Y) Formu: Kişisel İyi Oluş İndeksi-Yetişkin (KİÖİ-Y) formu, öznel iyi oluşu, kavramın yapısına uygun olarak, bireylerin sekiz yaşam alanıyla ilgili memnuniyet düzeyleri üzerinden ölçmeyi hedefleyen tematik ve 11’li likert tipi (0-10) bir ölçme aracıdır. Kişisel İyi Oluş İndeksi-Yetişkin (KİÖİ-Y) formunun ölçümlendiği yaşam alanları; yaşam standardı, kişisel sağlık, yaşamda başarı, kişisel ilişkiler, kişisel güvenlik, toplumsal bağ/aidiyet, gelecekte emin olma ve maneviyat/din olarak sıralanır (International Wellbeing Group, 2006). KİÖİ-Y formu, Cummins (1997) tarafından geliştirilen Kapsamlı Yaşam Kalitesi Ölçeğinden (KYKO; Comprehensive Quality of Life Scale: ComQol) doğmuştur ve yine Cummins’in önderliğinde Uluslararası İyi Oluş Grubu (International Wellbeing Group) tarafından ölçeğin yetişkin formu geliştirilmiştir (Lau, Cummins ve McPherson, 2005; International Wellbeing Group, 2006). KİÖİ-Y formunun “Yaşam Doyumu Ölçeği” (Diener, Emmons, Larsen ve Griffin, 1985) ile olan yakınsama geçerliliği 0.78 olarak rapor edilmiştir (International Wellbeing Group, 2006). Avustralya yetişkin örnekleminin kişisel iyi oluş algısı ise %73.7 ile %76.7 (ortalama 75.2) aralığında hesaplanmıştır (Cummins, Woerner, Weinberg, Perera, Gibson ve Collard, 2010).

KİÖİ-Y formunun ölçmeyi hedeflediği sekiz yaşam alanından her biri tek bir soru üzerinden toplam sekiz soru (*örnek ölçek maddeleri: Kendinizi ne kadar güvende hissediyorsunuz? - Manevi yaşamınızdan (dini, ruhsal yaşantı vs.) ne kadar memnunsunuz?*) ile ölçümlenir. Ters kodlu madde bulunmayan 11’li likert tipi (0: Hiç memnun değilim - 5: Karasızım - 10: Tamamen memnunuz) ölçekten alınabilecek en düşük puan 0, en yüksek puan 80’dir. Ölçekten alınan puan esasında sekiz alt alanın ortalamasına, puan artışı ise kişisel iyi oluş algısındaki artışa karşılık gelmektedir. İlgili puanın ne anlama geldiği [(Ölçekten Alınan Toplam Puan/Ölçekten Alınabilecek En Yüksek Puan) x 100] hesaplamasına göre anlam kazanmaktadır. Örneğin bir kişi ölçekten toplam 60 almış ise bu puan ölçekten alınabilecek en yüksek puan olan 80’e bölünmekte ve çıkan sonuç 100 ile çarpılmaktadır [(60/80) x 100]. Yapılacak hesaplama göre ilgili kişinin puanı 75’tir ve 0 -100 aralığında bu puan homeostasis (özdenge) teorisine göre dengeli, iyi bir kişisel iyi oluş puanıdır (Lau, Cummins ve McPherson, 2005; International Wellbeing Group, 2006). Diğer bir ifadeyle, bireyin aldığı 75 puan, 0-100 aralığında bir dağılıma sahip olan bir ölçek üzerinden, Avustralya örneklemini için 73.4-76.4 aralığında hesaplanan topluluk örneklemini ortalama puanına (Cummins, Woerner, Tomy, Gibson, & Knapp, 2007) ve Batılı (Amerika Birleşik Devletleri, Batı Avrupa) popülasyon için hesaplanan topluluk örneklemini ortalama puanı olan 70-80 (norm puan) aralığına (Lau ve diğ., 2005) göre dengeli (homeostasis) bir kişisel iyi oluş durumunu göstermektedir (McGillivray ve diğ., 2009).

Oxford Mutluluk Ölçeği-Kısa Formu (OMÖ-KF): OMÖ-KF, Hills ve Argyle (2002) tarafından mutluluk düzeyini değerlendirebilmek amacıyla geliştirilmiş 8 maddelik 6’lı likert tipi bir ölçektir. Türkçeye uyarlaması Doğan ve Çötök (2011) tarafından yapılan çalışmada, madde toplam korelasyonu düşük olan 4’üncü madde ölçek dışında tutulmuş ve ölçeğin Türkçe formu 7 maddeden (*örnek ölçek maddeleri: Kendimden hoşnut değilim - Hayatımdaki her şeyden oldukça memnunuz*) oluşmuştur. Ayrıca ölçeğin Türkçe formunda cevap seçenekleri 5’li likert (1: Hiç Katılmıyorum - 5: Tamamen Katılıyorum) olacak şekilde düzenlenmiştir. Birinci ve yedinci maddeleri ters kodlu olan ölçekten alınabilecek en düşük puan 7, en yüksek puan 35’tir. Ölçekten alınan ortalama puana göre bireyin mutluluk düzeyi hesaplanabilmektedir. Bu araştırma için OMÖ-KF’nin Cronbach alfa güvenilirliği 0.81 olarak hesaplanmıştır.

Dünya Sağlık Örgütü Yaşam Kalitesi Ölçeği Kısa Türkçe Formu (WHOQOL-BREF-TR): Kişisel iyi oluşu ölçümlemeyi hedefleyen KİÖİ-Y formunun ölçüt bağıntılı geçerliği kapsamında, WHOQOL (Dünya Sağlık Örgütü Yaşam Kalitesi) grubu tarafından geliştirilen Dünya Sağlık Örgütü Yaşam Kalitesi Ölçeği Kısa Türkçe Formu (WHOQOL-BREF-TR) kullanılmıştır (World Health Organization: WHO, 1996; WHOQOL Group, 1998). Fidaner ve meslektaşları (1999)

tarafından Türkçeye uyarlan WHOQOL-BREF-TR, bireyin yaşam kalitesini ve sağlık durumunu genel anlamda değerlendirdiği iki soru yanında bedensel/fiziksel sağlık (7 madde), ruhsal/psikolojik durum (6 madde), sosyal ilişkiler (3 madde) ve çevre (8 madde) olmak üzere 4 alt alandaki iyilik hallerini ölçen ve orijinal versiyonu 26 maddeden (*örnek ölçek maddeleri: Yaşamınızı ne ölçüde anlamlı buluyorsunuz? - Yaşadığınız fiziksel çevreniz ne ölçüde sağlıklıdır?*), Türkçe versiyonu ise 27 maddeden (*ulusal soru: Yaşamınızda size yakın kişilerle (eş, iş arkadaşı, akraba) ilişkilerinizde baskı ve kontrol sorunları yaşıyor musunuz?*) oluşan 5'li likert tipi bir ölçme aracıdır. Türkçe versiyonunda çevre alan puanını veren 27. soru ulusal soru olarak kullanıldığından adı geçen 4 alt alanın dışında düşünülebilir. Ölçeğin 3, 4 ve 26'ncı sorular ters (reverse) kodludur. Ulusal soru olan 27'inci soru incelendiğinde ters (reverse) kodlu olabileceği gözlenmektedir. Puan artışının yaşam kalitesindeki artışı işaret ettiği ölçekten alınabilecek en düşük puan 27, en yüksek puan 135'tir. Alt alan puanları ise, ilgili alt alandaki maddelerin ortalamasının 4 ile çarpılmasıyla elde edilmek ve alt alan puanları 4-20 arasında hesaplanmaktadır. Bu araştırmada WHOQOL-BREF-TR'nin Cronbach alfa güvenilirliği 0.83 olarak hesaplanmıştır.

Yaşam Doyumu Ölçeği (YDÖ):KİÖİ-Y formunun ölçüt bağımlı geçerliği kapsamında bir diğer ölçek olarak Yaşam Doyumu Ölçeği (YDÖ) kullanılmıştır. Bireyin genel yaşam doyumuna ilişkin 5 maddeden (*örnek ölçek maddeleri: Hayatımdan memnunum - Hayat şartlarım mükemmel*) oluşan Yaşam Doyumu Ölçeği (YDÖ) Diener, Emmons, Laresen ve Griffin (1985) tarafından geliştirilmiş ve Türkçeye uyarlaması Köker (1991) tarafından yapılmıştır. Puan artışının, bireyin yaşam doyumundaki artışı gösterdiği kabul edilen 7'li likert tipi (1: Hiç Katılmıyorum – 7: Tamamen Katılıyorum) ölçekten alınabilecek en düşük puan 5, en yüksek puan 35'tir. Bu araştırma için YDÖ'nin Cronbach alfa güvenilirliği 0.85 olarak hesaplanmıştır.

Psikolojik İyi Oluş Ölçeği (PİÖÖ):KİÖİ-Y formunun ölçüt bağımlı geçerlik çalışması kapsamında kullanılan diğer bir ölçek öznel iyi oluş kavramının sosyo-psikolojik yönünü tamamlayıcı bir ölçek olarak Diener ve meslektaşları tarafından geliştiren Psikolojik İyi Oluş Ölçeğidir (PİÖÖ) (Diener, Scollon ve Lucas, 2009; Diener ve diğ., 2010). Türkçeye uyarlama çalışması Telef (2011; 2013) tarafından yapılan PİÖÖ, sekiz maddeden (*örnek ölçek maddeleri: Sosyal ilişkilerim destekleyici ve tatmin edicidir - Geleceğim hakkında iyimserim*) oluşan ve 7'li likert tipi (1: kesinlikle katılmıyorum – 7: kesinlikle katılıyorum) olumlu ilişkiler, yeterli hisleri, anlamlı ve amaçlı bir yaşama sahip olmak gibi insan fonksiyonunun önemli öğelerini değerlendiren bir ölçme aracıdır. Alınan yüksek puanların bireyin sahip olduğunu psikolojik kaynak ve gücün çokluğunu gösterdiği ölçekte alınabilecek en düşük puan 8, en yüksek puan 56'dır. Bu araştırmada PİÖÖ'nin Cronbach alfa güvenilirliği 0.87 olarak hesaplanmıştır.

İşlemler

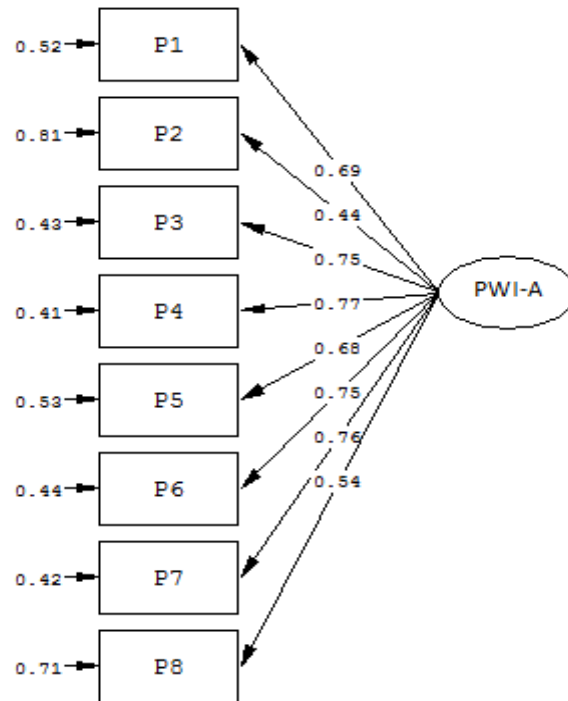
Ölçeğin uyarlama çalışmalarına dil geçerliği ile başlanmıştır. Dil geçerliğinde çeviri tekrar çeviri (back-translation) yöntemi kullanılmıştır (Sartorius ve Kuyken, 1994). Ölçeğin dilsel eşdeğerliği sağlandıktan sonra uygulamalara geçilmiştir. İlk araştırma grubuna yönelik uygulamalar internet ortamında yapılmıştır. İkinci çalışma grubunun verileri ise ölçek formlarının çıktıları üzerinden kalem-kâğıt formunda toplanmıştır. Katılımcılara çalışma ile ilgili bilgi verilmiş ve zaman sınırlaması olmaksızın, gönüllü olanların çalışmaya katılmaları istenmiştir. Verilerin analizinde doğrulayıcı faktör analizi, iç tutarlılık ve ölçüt bağımlı geçerlilik yöntemleri kullanılmıştır. Verilerin analizi, SPSS 15 ve Lisrel 8.7 programları aracılığı ile gerçekleştirilmiştir.

Bulgular

Yapı Geçerliği

Doğrulayıcı Faktör Analizi (DFA)

KİÖİ-Y formunun yapı geçerliği doğrulayıcı faktör analizi ile incelenmiştir. Bu doğrultuda ölçeğin tek faktörlü yapısının Türk katılımcılardan oluşan örnekleme doğrulanıp doğrulanmayacağını belirlemek üzere birinci düzey DFA yapılmıştır. DFA sonucuna göre modelin uygunluğunu değerlendirmek üzere birçok uyum iyiliği indeksi bulunmaktadır. Uyum indekslerinin kuramsal model ile gerçek veriler arasındaki uyumu değerlendirmede birbirlerine göre güçlü ve zayıf yönlerinin olması nedeniyle, modelin uyumunun ortaya konulması için birçok uyum indeksi değerinin kullanılması önerilmektedir (Büyüköztürk Akgün, Özkahveci, & Demirel, 2004). Bu çalışmada modelin uyumu ilk olarak, ki-kare değerinin serbestlik derecesine oranıyla değerlendirilmiştir. Bu değer 3'ten küçük olmasının iyi uyuma işaret ettiği, 5'ten küçük olmasının ise, kabul edilebilir uyum değeri olduğu belirtilmektedir. CFI, IFI, RFI, NFI, NNFI için değerlerin 0.95'ten büyük olması iyi uyum, 0.90-0.94 arası değerler ise kabul edilebilir uyum düzeyi olarak belirtilmektedir. RMSEA ve SRMR değerlerinin 0.05'ten küçük olması iyi uyum, 0.06-0.08 arasında olması ise kabul edilebilir uyum olarak belirtilmektedir (Hair, Anderson, Tatham, & Black, 1998; Hoyle, 1995; Hu & Bentler, 1999; Kline, 2005). Bu ölçütler doğrultusunda elde edilen uyum iyiliği indeksi sonuçlarına göre, ölçeğin tek faktörlü yapısının Türkiye'deki katılımcılardan oluşan örnekleme korunduğu söylenebilir. DFA'ya ilişkin parametre tahminler şekil 1'de, elde edilen uyum iyiliği indeksi değerleri ise Tablo 2'de sunulmuştur.

Şekil 1. KİÖİ-Y formuna ilişkin pathdiagramı ve parametre tahminleri

Tablo 2. DFA'ya ilişkin uyum iyiliği indeksleri sonuçları

	χ^2	<i>sd</i>	AGFI	GFI	NFI	RFI	CFI	IFI	RMSEA
Tek faktörlü model	28.06	16	0.93	0.97	0.98	0.96	0.99	0.99	0.057

N = 235

Ölçüt Bağıntılı Geçerlik

Ölçüt bağıntılı geçerlik kapsamında birinci örneklem üzerinden KİÖİ-Y formu ile Oxford Mutluluk Ölçeği-Kısa Formu (OMÖ-KF) arasındaki korelasyon incelenmiştir. Buna göre KİÖİ-Y formu ile OMÖ-KF arasında pozitif yönde anlamlı düzeyde ilişki bulunmuştur ($r = 0.69$, $p < .001$). Elde edilen bu sonuçta ölçeğin uyum geçerliğine kanıt olarak değerlendirilebilir. Bu kapsamda ikinci örneklem üzerinden kişisel iyi oluşla ilişkili diğer kavramları ölçen Dünya Sağlık Örgütü Yaşam Kalitesi Ölçeği Kısa Türkçe Formu (WHOQOL-BREF-TR) ($r = 0.70$, $p < .001$; alt alanlar için sırasıyla: WHOQOL-BREF-TR Fiziksel Sağlık için $r = 0.40$, $p < .001$; WHOQOL-BREF-TR Psikoloji için $r = 0.59$, $p < .001$, WHOQOL-BREF-TR Sosyal İlişkiler için $r = .46$, $p < .001$ ve WHOQOL-BREF-TR Çevre için $r = .62$, $p < .001$), Yaşam Doyumu Ölçeği (YDÖ) ($r = 0.74$, $p < .001$) ve Psikolojik İyi Oluş Ölçeği (PİÖÖ) ($r = 0.46$, $p < .001$) ile KİÖİ-Y formunun ölçüt bağıntılı geçerliği değerlendirilmiştir (bkz. Tablo 3). KİÖİ-Y formu ile adı geçen ölçekler arasındaki korelasyonlar ölçeğin ölçüt bağıntılı geçerliliği sağladığını göstermektedir.

Tablo 3. KİÖİ-Y Formunun YDÖ, PİÖÖ ve WHOQOL-BREF-TR ölçekleriyle korelasyonları

	1.	2.	3.	4.	4.1.	4.2.	4.3.	4.4.
1. Kişisel İyi Oluş_toplam	1							
2. Yaşam Doyumu_toplam	.743**	1						
3. Psikolojik İyi Oluş_toplam	.464**	.469**	1					
4. WHOQOL-BREF-TR_toplam	.705**	.768**	.521**	1				
4.1. WHOQOL-BREF-TR Fiziksel Sağlık	.402**	.370**	.408**	.697**	1			
4.2. WHOQOL-BREF-TR Psikoloji	.597**	.702**	.504**	.818**	.424**	1		
4.3. WHOQOL-BREF-TR Sosyal İlişkiler	.467**	.551**	.395**	.641**	.313**	.489**	1	
4.4. WHOQOL-BREF-TR Çevre	.623**	.684**	.328**	.853**	.369**	.618**	.442**	1

** $p < 0.01$, N = 116** Madde Analizi ve Güvenirlik**

Ölçek maddelerinin toplam puanı yordama gücünü, bir başka deyişle ölçeği temsil gücünü belirlemek üzere madde analizi yapılmıştır. Madde analizi sonucu, ölçek maddelerine ilişkin madde toplam korelasyonu değerlerinin 0.42 ile 0.70 arasında değiştiği görülmüştür. Buna göre ölçeğin madde toplam korelasyonlarının en az 0.30 ve daha fazlası olarak (Pallant, 2001) önerilen değerden yüksek olduğu belirlenmiştir. Madde analizine ilişkin elde edilen bu sonuçlar, ölçek maddelerinin ölçeği temsil güçlerinin yeterli düzeyde olduğunu göstermektedir. Ölçeğin güvenirliliği ise iç tutarlık yöntemiyle incelenmiştir. Buna göre, ölçeğin Cronbach's Alfa iç tutarlık güvenirlilik katsayısı 0.86 olarak bulunmuştur. Güvenirliğe ilişkin bu sonuçta ölçeğin yeterli düzeyde güvenilir olduğuna işaret etmektedir.

Tartışma

Mutlu yaşamın öznel olarak ölçümünü içeren öznel iyi oluş (Diener, 1984; Diener ve diğ., 1999) kavramından farklı olarak kişisel iyi oluş bireyin yaşamı hakkında nasıl hissettiğine karşılık kullanılan yaşam memnuniyeti ve yaşam kalitesinin öznel algılanışı olarak tarif edilebilir (Yousefi ve diğ., 2011). Uluslararası alanda pozitif psikolojideki gelişmelere paralel olarak, Türkiye’de de bu alanda artan bir ilgi görülmektedir. Bu kapsamda yaşam kalitesi konusu da pozitif psikolojinin önemli konularındandır. Literatürde yaşam kalitesinin öznel algılanışını, diğer bir ifadeyle kişisel iyi oluşu ölçmede sıklıkla kullanılan en önemli ölçme araçlarından birisi de Kişisel İyi Oluş İndeksi Yetişkin (KİÖİ-Y) formudur. Bu çalışmada söz konusu ölçeğin Türkiye’deki yetişkinlerden oluşan bir örnekleme geçerlik ve güvenilirliğinin incelenmesi amaçlanmıştır. Bu amaç doğrultusunda, ölçeğin psikometrik özellikleri doğrulayıcı faktör analizi, ölçüt bağımlı geçerlik ve iç tutarlık yöntemleriyle incelenmiştir.

Ölçeğin, orijinal formunda olduğu gibi tek faktörlü yapısının Türkiye’deki yetişkinlerden oluşan örnekleme doğrulanıp doğrulanmayacağı, doğrulayıcı faktör analizi ile incelenmiştir. DFA sonucu elde edilen uyum iyiliği indeksi değerlerinin kabul edilebilir düzeyde olduğu ve ölçeğin tek faktörlü yapısının Türkiye yetişkin örnekleminde de korunduğu sonucuna ulaşılmıştır. Ölçüt bağımlı geçerlik kapsamında ise, KİÖİ-Y formu ile OMÖ-KF, WHOQOL-BREF-TR, YDÖ ve PİÖÖ arasındaki ilişkiler incelenmiştir. Buna göre KİÖİ-Y formu ile ilgili ölçekler arasında ölçüt bağımlı geçerliği sağlayan anlamlı ilişkiler bulunmuştur. Ölçeğin güvenilirliği ise, iç tutarlık yöntemiyle incelenmiş ve yüksek düzeyde güvenilirlik değerine sahip olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

KİÖİ-Y formunun psikometrik özelliklerinin belirlenmesine yönelik bu çalışmada çeşitli sınırlılıklar söz konusudur. Çalışmada veri toplanan yetişkin örneklemin yaşa ortalamasının her iki çalışma grubu için genç ve çoğunlukla üniversite mezunu katılımcılardan oluştuğu gözlenmektedir. Ölçeğin Türkiye’deki farklı yaş ve eğitim gruplarından oluşan örneklemlerdeki temsil gücü adına bu bir sınırlılıktır. Bu sınırlılık, internet temelli veri toplama sürecinin ve erişilebilirlik ölçüsünde genellikle daha genç ve daha yüksek seviyede eğitim göstergelerine sahip bireylerin anket araştırmalarına katılmayı tercih etmelerinin bir sonucu olabilir. İleri araştırmalarda KİÖİ-Y formunun temsil gücünü artırmak adına farklı özelliklere sahip örneklemlerden veri toplanmasında fayda vardır. Öznel iyi oluş kavramı kişisel iyi oluştan farklı ve daha özel anlamda kullanılmasına rağmen KİÖİ-Y formunun ölçüt bağımlı geçerliği kapsamında konuya ilişkin ülkemizde geliştirilen Öznel İyi Oluş Ölçeği (Tuzgöl-Dost, 2005), Ergen Öznel İyi Oluş Ölçeği (Eryılmaz, 2009) gibi ölçeklere yer verilmemesi de ayrı bir sınırlılıktır. İleri araştırmalarda farklı ülke örneklemleri üzerinden geliştirilen ölçeklerin yanı sıra Türkiye’deki örneklemler üzerinden geliştirilen ölçeklere yer verilmesi KİÖİ-Y formunun temsil gücünü artıracaktır. Ayrıca ölçekle elde edilen verilerin zaman karşı tutarlılığını gösteren test-tekrar test güvenilirliğine yer verilmemesinden doğan sınırlılık ileriki araştırmalarda ele alınabilir.

Araştırmanın ilgili sınırlılıklarıyla birlikte, KİÖİ-Y formuna ilişkin elde edilen sonuçlar, ölçeğin yaşam kalitesini değerlendirmede Türkiye’deki yetişkin örnekleminde, geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı olarak kullanılabileceğini göstermektedir. Uluslararası alanda oldukça yaygın olarak kullanılan ölçeğin, Türkiye’de pozitif psikoloji ve yaşam kalitesi ile ilgili çalışmalarda önemli bir boşluğu dolduracağı düşünülmektedir.

Kaynakça

Akın, A. (2013). *Güncel psikolojik kavramlar 1 pozitif psikoloji*. Sakarya: Sakarya Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Yayınları.

- Büyüköztürk, Ş., Akgün, E. Ö., Özkahveci, Ö. ve Demirel, F. (2004). Güdülenme ve öğrenme stratejileri ölçeğinin Türkçe formunun geçerlilik ve güvenilirlik çalışması. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri*, 4, 207-239.
- Casas, F., Coenders, G., Cummins, R. A., Gonzalez, M., Figuer, C., & Malo, S. (2008). Does subjective well-being show a relationship between parents and their children? *Journal of Happiness Studies*, 9, 197–205.
- Cummins, R. A. (1997). *Comprehensive Quality of Life Scale – Adult, Manual: Fifth Edition*. (School of Psychology, Deakin University, Melbourne), pp. 1–51 (ISBN 0 7300 2804 6).
- Cummins, R. A. (2000a). Personal income and subjective well-being: A review. *Journal of Happiness Studies*, 1, 133-58.
- Cummins, R. A. (2000b). Objective and subjective quality of life: An interactive model. *Social Indicators Research*, 52, 55–72.
- Cummins, R.A., Eckersley, R., Pallant, J., Van Vugt, J., & Misajon R. (2003). Development a national index of subjective wellbeing: The Australian Unity Wellbeing Index. *Social Indicators Research*, 64, 159–190.
- Cummins, R. A., Woerner, J., Tomy, A., Gibson, A., & Knapp, T. (2007). *Australian Unity Wellbeing Index Survey 17*. School of Psychology, Deakin University, Australia.
- Cummins, R. A., Woerner, J., Weinberg, Perera, C., Gibson, A., & Collard, J. (2010). *Australian unity wellbeing index, survey 23: The wellbeing of Australians—Life better/worse, children and neighbourhood*. Melbourne, VIC: Australian Centre on Quality of Life, Deakin University. Retrieved March 12, 2010, from: <http://www.deakin.edu.au/research/acqol/auwbi/survey-reports/survey-023-reportpart-a.pdf>.
- Deci, E. L., & Ryan, R. M. (2008). Hedonia, eudaimonia, and well-being: An introduction. *Journal of Happiness Studies*, 9, 1-11.
- Diener, E. (1984). Subjective well-being. *Psychological Bulletin*, 95(3), 542-575.
- Diener, E.D., Emmons, R.A., Larsen, R.J., & Griffin, S. (1985). The Satisfaction with life scale. *Journal of Personality Assessment*, 49, 71-75.
- Diener, E., Suh, E. M., Lucas, R. E., & Smith, H. L. (1999). Subjective well-being: Three decades of progress. *Psychological Bulletin*, 125, 276-302.
- Diener, E., Scollon, C. N., & Lucas, R. E. (2009). The evolving concept of subjective well-being: The multifaceted nature of happiness. *Social Indicators Research*, 39, 67-100.
- Diener, E., Wirtz, D., Tov, W., Kim-Prieto, C., Choi, D., Oishi, S., & Biswas-Diener, R. (2010). New well-being measures: Short scales to assess flourishing and positive and negative feelings. *Social Indicators Research*, 97, 143–156.
- Dijkers, M. (1999). Measuring quality of life: Methodological issues. *American Journal of Physical Medicine and Rehabilitation*, 78(3), 286–300.
- Dursun, P. (2012). *The role of meaning in life, optimism, hope, and coping styles in subjective well-being*. (Unpublished Doctoral Dissertation). Middle East Technical University, Ankara, Turkey.
- Doğan, T., & Çötök, A. N. (2011). Oxford mutluluk ölçeği kısa formunun Türkçe uyarlaması: Geçerlik ve güvenilirlik çalışması (Adaptation of the short form of the Oxford happiness questionnaire into Turkish: A validity and reliability study). *Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi*, 4, 165–172.
- Eryılmaz, A. (2009). Ergen öznel iyi oluş ölçeğinin geliştirilmesi. *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, 7(4), 975-989.
- Eryılmaz, A. (2013). Pozitif psikolojinin psikolojik danışmanlık ve rehberlik alanında gelişimsel ve önleyici hizmetler bağlamında kullanılması (Using of positive psychology on psychological counseling and

- guidance context on character strength and preventive services). *The Journal of Happiness & Well-Being*, 1(1), 1-22.
- Eser, E., Fidaner, H., Fidaner, C., Eser, S. Y., Elbi, H. ve Göker, E. (1999). WHOQOL-100 ve WHOQOL-BREF'in psikometrik özellikleri. *Psikiyatri Psikoloji Psikofarmakoloji Dergisi*, 7, 23-40.
- Hair, F. J., Anderson, E. R., Tatham, L. R., & Black, C. W. (1998). *Multivariate data analysis*. New Jersey: Prentice Hall,
- Hills, P., & Argyle, M. (2002). The Oxford happiness questionnaire: A compact scale for the measurement of psychological well-being. *Personality and Individual Differences*, 33, 1073–1082.
- Hoyle, R. H. (1995). *Structural equation modeling: Concepts, issues and applications*. Thousands Oaks, CA: Sage Publications.
- Hu, L., & Bentler, P. M. (1999). Cut-off criteria for fit indexes in covariance structure analysis: Conventional criteria versus new alternatives. *Structural Equation Modeling*, 6, 1-55.
- International Wellbeing Group (2006). *Personal Wellbeing Index-Adult*. Melbourne: Australian Centre on Quality of Life, Deakin University. Retrieved 05.27.2014 from http://www.deakin.edu.au/research/acqol/instruments/wellbeing_index.htm
- Keyes, W. (2003). Dimensions of well-being and mental health in adulthood. In: Bornstein, M. H., Davidson, L., Keyes, C. L. M., & Moore, K., Eds. *Wellbeing: Positive Development Across the Life Course*. Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum.
- Kline, B. R. (2005). *Principles and practice of structural equation modeling*. New York: The Guilford Press.
- Köker, S. (1991). Normal ve sorunlu ergenlerin yaşam doyumu düzeyinin karşılaştırılması. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Lau, A. L. D., Cummins, R. A., & McPherson, W. (2005). An investigation into the cross-cultural equivalence of the Personal Wellbeing Index. *Social Indicators Research*, 72, 403–430.
- Lawton, M. P. (1997). Measures of quality of life and subjective well-being. *Generations*, 21, 45–47.
- Manolis, C., & Roberts, J. A. (2012). Subjective well-being among adolescent consumers: The effect of materialism, compulsive buying, and time affluence. *Applied Research Quality of Life*, 7, 117-135.
- McGillivray, J. A., Lau, A. L. D., Cummins, R. A., & Davey, G. (2009). The utility of the Personal Wellbeing Index Intellectual Disability Scale in an Australian sample. *Journal of Applied Research in Intellectual Disabilities*, 22, 276–286.
- Pallant, J. (2001). Checking the reliability of a scale, in J. Pallant (ed.), *SPSS survival guide* (Alien & Unwin, Crows Nest, NSW), pp. 85-87.
- Pınar, R. (1995). Sağlık araştırmalarında yeni bir kavram: Yaşam kalitesi, bir yaşam kalitesi ölçeğinin kronik hastalarda geçerlik ve güvenilirliğinin sınanması. *Hemşirelik Bülteni*, 9, 85-95.
- Roberts, J. A. & Clement, A. (2007). Materialism and satisfaction with over-all quality of life and eight life domains. *Social Indicators Research*, 82, 79-92.
- Ryff, C. D., & Singer, B. (1996). Psychological well-being: Meaning, measurement, and implications for psychotherapy research. *Psychotherapy and Psychosomatics*, 65, 14-23.
- Sartorius, N., & Kuyken, W. (1994) 'Translation of health status instruments', in J. Orley and W. Kuyken (eds.), *Quality of Life Assessment: International Perspectives* (Springer-Verlag, Heidelberg, Germany), pp.3–18.
- Seligman, M. E. P., & Chikzentmihayli, M. (2000). Positive psychology: An introduction. *American Psychologist*, 55(1), 5-14.
- Smyth, R., Nielsen, I., & Zhai, Q. (2010). Personal well-being in Urban China. *Social Indicators Research*, 95, 231–251.

- The WHOQOL Group (1998). Development of the World Health Organization WHOQOL-BREF quality of life assessment. *Psychological Medicine*, 28, 551–558.
- Telef, B. B. (2001). *Psikolojik İyi Oluş Ölçeği (PİOO): Türkçeye Uyarlama, Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması*. 11. Psikolojik Danışma ve Rehberlik Kongresi, 3–5 Ekim, Selçuk- İzmir.
- Telef, B. B. (2013). Psikolojik iyi oluş ölçeği (PİOO): Türkçeye uyarlama, geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Hacettepe Eğitim Fakültesi Dergisi*, 28(3), 374-384.
- Tiliouine, H., Cummins, R.A. & Davern, M. (2009). Measuring well-being in developing countries: The case of Algeria. *Social Indicators Research*, 75, 1–30.
- Tuzgöl Dost, M. (2005). Öznel iyi oluş ölçeğinin geliştirilmesi: Geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi*, 23, 103-111.
- Van Beuningen, J., & De Jonge, T. (2011). *The Personal Wellbeing Index*. Construct Validity for the Netherlands. Den Haag: Centraal Bureau voor de Statistiek
- Ware, J. E. Jr., & Sherbourne, C. D. (1992). The MOS 36-item short-form health survey (SF-36). I. Conceptual framework and item selection. *Medical Care*, 30(6), 473-83.
- World Health Organization: (1996). *WHOQOL-BREF Instruction, Administration, Scoring and Generic Version of the Assessment*. World Health Organization (WHO), Geneva.
- Yousefi, A. A., Alipour, A., & Sharif, N. (2011). Reliability and validity of the Personal Well-Being Index – Adult in mothers of mentally retarded students in North of Tehran-Iran. *Iranian Journal of Psychiatry and Behavioral Sciences*, 5(2), 106-112.
- Yousefi, A. A., Mozaffari, K., Sharif, N., & Sepasi, M. (2013). Reliability and validity of the ‘Personal Well-Being Index- Cognitive Disability on mentally retarded students. *Iranian Journal of Psychiatry*, 8(2), 68-72.

EK 1. Kişisel İyi Oluş İndeksi-Yetişkin Türkçe Formu

Kişisel İyi Oluş İndeksi-Yetişkin Türkçe Formu																					
Lütfen aşağıdaki soruları memnuniyet derecenize göre, 0'dan 10'a kadar seçeneklerden birini seçerek cevaplayınız.																					
Hiç memnun değilim	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Tamamen memnunum	Hiç memnun değilim	Kararsızım	Tamamen memnunum						
Yaşam koşullarınızdan ne kadar memnunsunuz? (ekonomik, refah düzeyi vs.)											0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Sağlık durumunuzdan ne kadar memnunsunuz?											0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Yaşamınızdaki başarılarınızdan ne kadar memnunsunuz?											0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Diğer insanlarla ilişkilerinizden ne kadar memnunsunuz?											0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Kendinizi ne kadar güvende hissediyorsunuz?											0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Toplumla olan ilişkilerinizden, toplumun bir parçası olmaktan ne kadar memnunsunuz?											0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Geleceğinizle ilgili kendinizi ne kadar güvende hissediyorsunuz?											0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Manevi yaşamınızdan (dini, ruhsal yaşantı vs.) ne kadar memnunsunuz?											0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Summary

Psychometric Properties of Turkish Form of the Personal Wellbeing Index-Adult

Bekir Fatih Meral

Introduction

When historically examined the research in the field of psychology, it was observed that positive psychology research are more limited than psychopathology research dealing with an individual's psychological problems (Ryff & Singer, 1996; Akin, 2013). However, the new perspective of positive psychology that is trying to understand individuals with all aspects has opened the door to personal well-being (Seligman & Chikzentmihayl, 2000; Eryilmaz, 2013). Personal well-being (PWB) has been defined as how people feel about their lives (Yousefi, Mozaffari, Sharif, & Sepasi, 2013). This term reflects people's emotional responses, satisfaction with life domains, and global judgement of life quality. The cognitive component of PWB are life satisfaction and subjective quality of life (Cummins, 2000a).

The purpose of the study is to examine the psychometric properties of Turkish form of the Personal Wellbeing Index-Adult (PWI-A) that was developed by The International Wellbeing Group (2006) and one of the most commonly used scales to assess the positive psychology in Turkish adult sample.

Method

The data were collected two different cohorts. First cohort was consisted of 235 participants (129 female and 106 male). Mean of participants' age was 28,90 (SD=7,87). Education level of participants were varied as 150 primary school, 21 high school, 158 university and 52 postgraduate. The Personal Wellbeing Index-Adult (PWI-A) and the Oxford Happiness Questionnaire – Short Form were applied to this cohort. In order to support the criterion validity of PWI-A, the World Health Organization Quality of Life Questionnaire-Short Turkish Form (WHOQOL-BREF-TR; WHO, 1996), the Satisfaction with Life Scale (SWLS), and the Psychological Well-Being Scale (PWS; Diener, Scollon, & Lucas, 2009; named also as the Flourishing Scale: FS; Diener et al., 2010) were applied to the second cohort that were consisted of 116 participants (56 female and 57 male). Mean of participants' age was 20,02 (SD=8,87). Education level of participants were varied as 1 noneducated (literate), 9 primary school, 9 middle school, 20 high school, and 72 university.

Results

In order to reveal the psychometric properties of the scale, confirmatory factor analysis, criterion-related validity and internal consistency were used. The results of Confirmatory Factor Analysis ($\chi^2(28.06)/sd(16)=1.75$, AGFI=0.93, GFI= 0.97, NFI=0.98, RFI=0.96, CFI=0.99, IFI=0.99 and RMSEA=0.05) showed that PWI-A had good fit indexes. The internal consistency coefficient was accounted as 0.81, item total correlations showed good level representativeness, and the scale provided the criterion validity.

Conclusion

According to mentioned results, the Turkish form of the Personal Wellbeing Index-Adult (PWI-A) could be a useful assessment tool when it comes to measuring positive psychology and quality of life in Turkey.